

disse spørgsmål besvaret skriftligt, i de fleste tilfælde for at de pågældende spørgere kunne få spørgsmål besvaret uden for folketingets mødeperioder. Kun 2 spørgsmål besvaredes skriftligt inden for mødeperioderne.

Til belysning af udviklingen i de senere år anføres følgende oversigt over antallet af besvarede forespørgsler og spørgsmål til ministrene:

	Antal forespørgsler	Antal spørgsmål heraf besvaret skriftligt	
1953-54	7	60	—
1954-55	3	40	—
1955-56	3	78	—
1956-57	3	52	—
1957-58	4	42	1
1958-59	9	65	—
1959-60	5	111	6
1960-61	6	105	25
1961-62	8	131	9
1962-63	5	149	31
1963-64	2	160	27

Det ses af oversigten, at antallet af besvarede spørgsmål i 1963-64 har været større end i noget af de foregående folketingsår siden forfatningsændringen. Men heller ikke før denne er der i noget rigsdagsår stillet så mange spørgsmål. Højest nåede man under den tidligere forfatning i året 1947-48, da der i folketinget og landstinget tilsammen besvaredes 132 spørgsmål.

Af folketingsårets 160 besvarede spørgsmål stilledes det største antal til finansministeren (19) samt til justitsministeren og ministeren for offentlige arbejder (hver 18). Herefter følger boligministeren (14), undervisningsministeren og indenrigsministeren (hver 12) samt ministeren for kulturelle anliggender og handelsministeren (hver 10), mens ingen af de øvrige ministre havde flere end 8 spørgsmål at besvare. Antallet af spillere var 72. Af disse stillede 32 hver 1 spørgsmål og 18 hver 2 spørgsmål. Det højeste antal spørgsmål, som et enkelt medlem nåede op